

Şeddesine Küsmüş

– GönülAYDEMİR · 24 Şubat 2012

-Şeddesine Küsmüş-

Rutubet kokan !
evlatlıktan red edilmiş bir gün
usul usul karanlıklara kapatıyor yüzünü.

Ben ki hiç ait olamadığım
yorgun düşlerin göç zamanında
gözyaşlarımla yazdığım şiirleri
hangi hırçın rüzgârlarla savurabilirim.

Acımaz deme !
hasretinden üşürken ayazında hüküm giydirdiğim
göğsümde sıkışmış tüm günahlarımla
bir müezzin nefesinde
ezanların 'Lâ'sına sığındım
u t a n a r a k.

Rengârenk leblerimin ardına sığınan zikir
şeddesine küsmüş "nun" gibi
bir muştı düşseydi şerhine
sözlerinden miras acıları
yaralarım a n i k â h l a y a c a k t ı m.

Uykusu kaçmış kuruntulu bir gecenin tıkanırken nefesi.
ben namütenahi bir aşkın bahtsız yetimi
kaç yalnızlık dişledim yitik maviliklerinde
sen de durma yaz hükmünü imansız ayrılıklara.

Kestim ümidimi !
ah o tutarsız sözlerinin zehrini akıtan
sen nefesinden öptüğüm adam
dualardan sağdığımız umutlar
derin bir kedere gark olmuş
müebbeti şimdi

a n l a y a m a d ı n .

/.../

Gönül Aydemir Adıgüzel.

23.02.2012